

til at leve i, hvis du vovede daglig at trække dig et Par Eftermiddagstimer tilbage til dit Værelse for at varetage dine egne Interesser, og mener maaske, at, hver Gang du giver efter for Fru Svendsens Antydning om at blive til Stede til Underholdning for dig aldeles ligegyldige Gjæster, saa er det da kun dig selv, det gaar ud over. Dette sidste er imidlertid en stor Vildfarelse. Hver Gang en underordnet giver efter for meningsløse Fordringer fra sine foresatte, fremhjælper han, til Skade for hele Standen, en ny Norm for Fastsættelsen af sine Pligter, saa *det* til sidst bliver krævet som en Ret, der fra først af blev anmodet om som en Tjeneste. Hver Gang en Privatlærerinde finder sig i, efter at hun samvittighedsfuldt har varetaget sine Pligter overfor de Børn, hun skal undervise, desuden at gjøre Tjeneste hele Resten af Dagen som Selskabsdame og Sypige, begaar hun en Uret mod sine Principaler ved at fremelske en modbydelig Selviskhed hos dem og en aabenbar Synd mod alle sine Standsfæller ved at være med til at slaa saadanne Fordringer til en Lærerinde fast som Regel, som man aldrig vilde finde paa at byde en Huslærer, selv om han faar langt større Løn og ikke gjør sit egentlige Arbejde en Smule bedre.

Forstaa mig ret: det er ikke de virkelig *frivillige* Ydelser ud over den strænge Ret, som jeg ivrer imod, hverken de utallige Smaatjenester i det daglige Liv eller en opofrende Kjærlighedsgjærning under Sygdom og lignende overordentlige Forhold.

Det er de af Husmødrenes Egenkjærlighed avlede og ved eders egen Fejghed fremelskede *modvillige* Ydelser ud over, hvad ret og billigt er, jeg vil have eder til at gjøre Modstand imod, det er den urimelige Læggen Beslag paa *hele* eders Tid, jeg vil have jer til at rejse jer imod som en Hindring for berettigede Krav paa Lejlighed til fortsat Selvstudium og anden Varetagelse af egne Interesser. Det er ødelæggende for Personlighedens Væxt *altid* at skulle være til en andens Tjeneste, selv om denne Tjeneste baade er behagelig og let, og det virker hemmende paa hele Livsudviklingen aldrig at have Tid til at pleje den efter sit individuelle Behov.

Som den væsentligste Hindring for Afværgelsen af det Udbytningssystem, saa mange Privatlærerinder sukke under, staar imidlertid den ovenfor omtalte utrolige Fejghed hos de fleste unge Kvinder, naar det gjælder Varetagelsen af egne Interes-